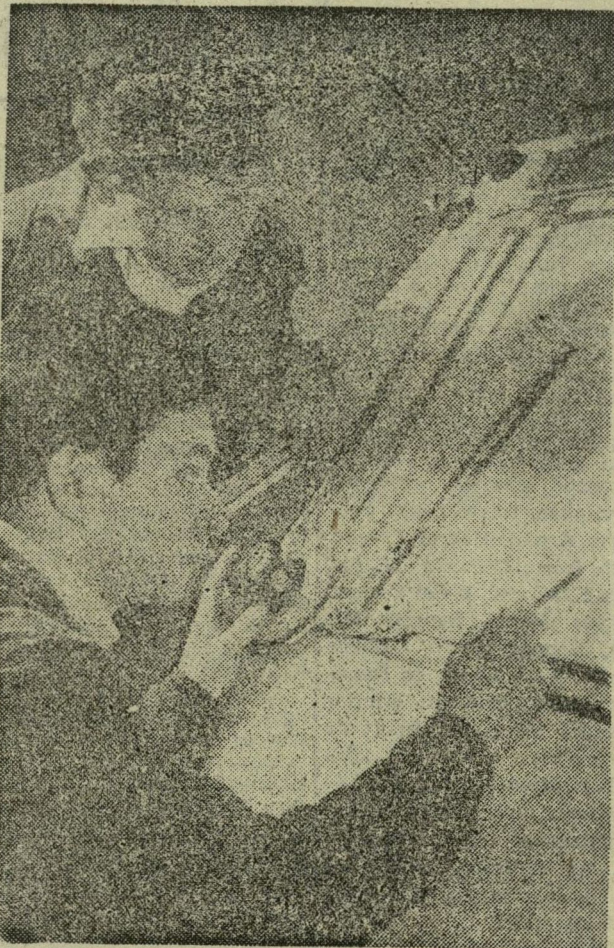

Játékok a parkba

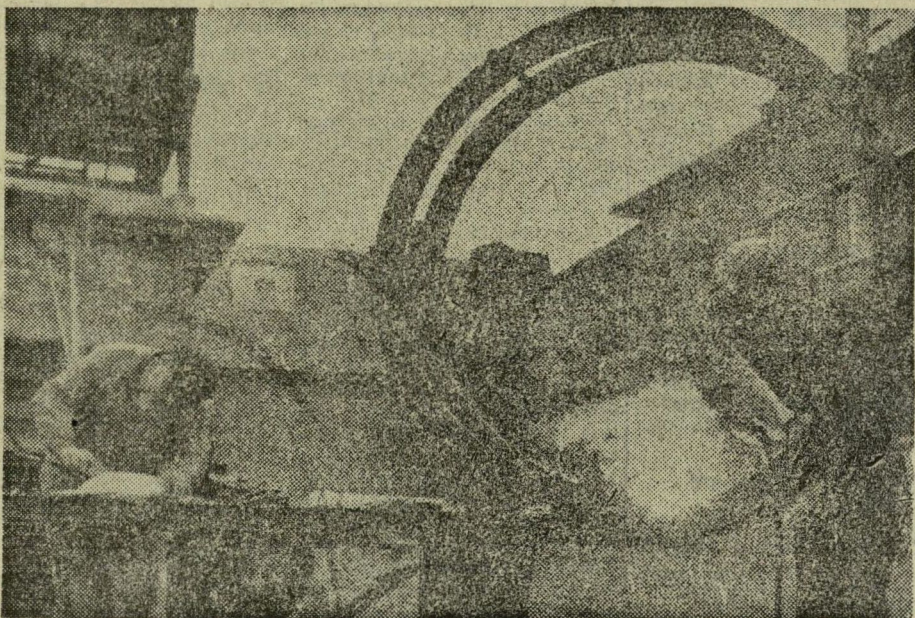
Az újszegedi ligetben — amint lapunkban erről korábban részletesen hírt adtunk — társadalmi összefogással kultúrparkot hozunk létre. A közvetlen cél az, hogyha szerényen is, de idén május 1-én, a munka ünnepe-n megnyithassa kapuit a kultúrpark, amely mind a gyermekeknek, mind a felnőtteknek biztosít szórakozást, pihenést.

A kultúrpark különböző létesítményeinek tervét társadalmi munkával készítik, s ugyancsak ilyen módon „gyártják” a parkba kerülő játékokat is. Az üzemek vezetői, dolgozói megígérték a különféle játékok elkészítését, amiért őszinte elismerés jár. Az idő sürget, s ezért is fontos, hogy most már mindenütt hozzáfogjanak a munkához.

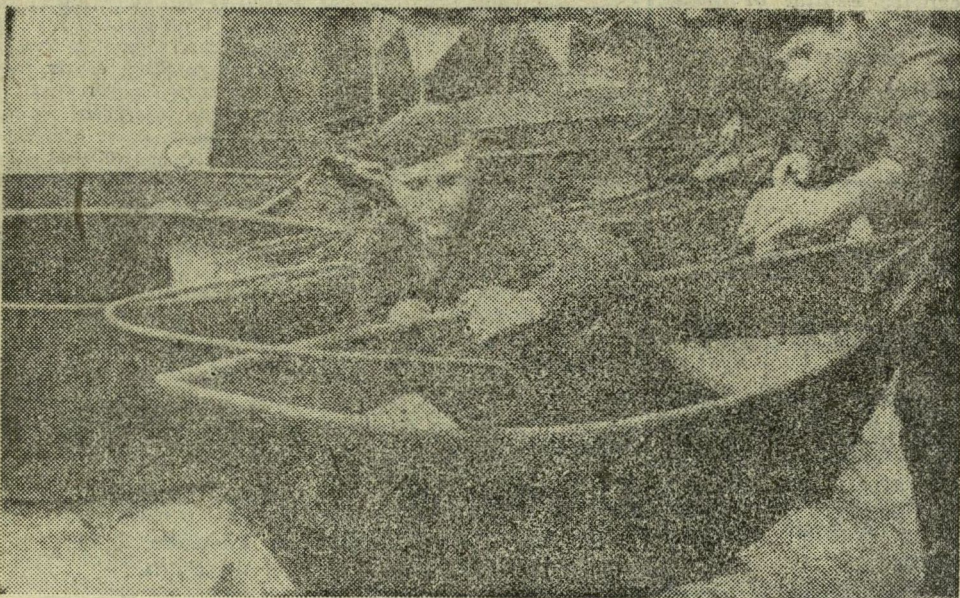
Több üzemben már korábban készítették játékokat, s most ezeket — mint például a konzervgyárban és a paprikafeldolgozóban — csinosítják, tökéletesítik. A kéziszerszámgyárban már megvan az átbillenő hajóhinta terve és hamarosan kivitelezéséhez fognak.

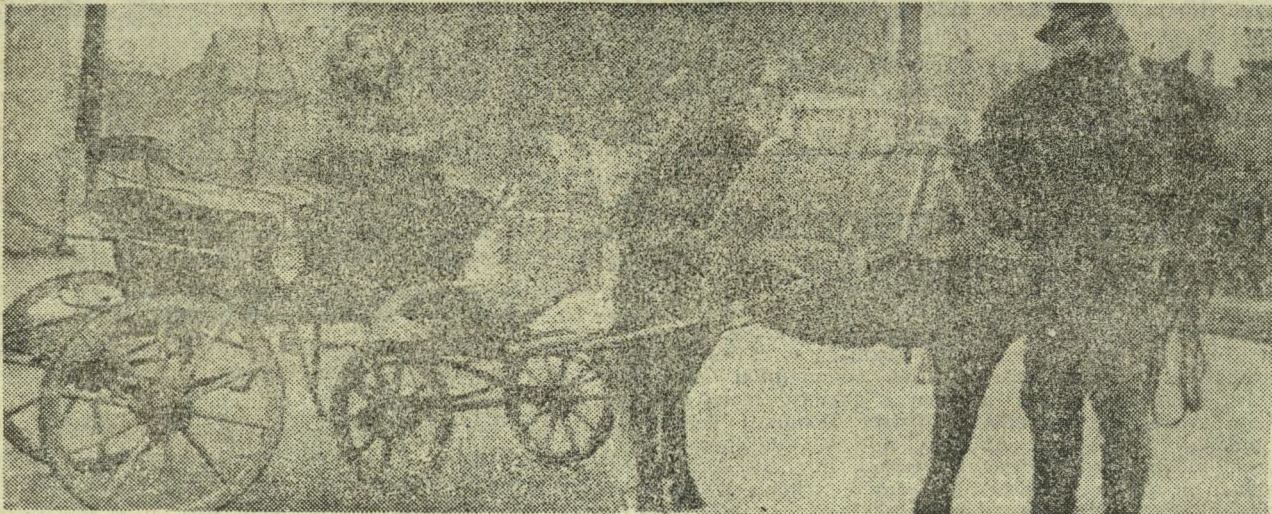
Az utolsó simításokat végzik az átbillenő hajóhinta tervén a kéziszerszámgyárban

A paprikafeldolgozó ötletes erőmérőt készít a kultúrparkba. Hegeszti a kis rakéta pályáját, amelyen megmérhető, ki milyen erős?

Csinosítják a hajóhíntákat a konzervgyárban

A csinos kis fogat már útrakész. A hintót a Kovács Bognár Ktsz., a kis poniló szerszámát pedig Búrcsók Lajos kisiparos készítette

Benépesül a Blaha Lujza utca

Vizsgálódó szemmel Újszeged új utcájában

Újszeged képe évről évre változik, mert például hiába keresné bárki a régi térképen a Blaha Lujza utcát, nem találná sehol. Néhány évvel ezelőtt az Egressy Béni utca is ismeretlen volt Szegeden, egészen addig, míg sok család új otthonát nem épült itt. Az I. kerületi tanács tovább szervezte a társasház építési akciót, tavaly új utcát nyitott Újszegeden, s ezt Blaha Lujzáról nevezték el.

▲ Igazi otthon

Mison Gusztávnak, az I. kerületi tanács végrehajtó bizottsága elnökének társaságában kerestük fel az új utcát. Könnyen megközelíthető, hiszen a Bérkert utcától nem messze, azzal párhuzamosan halad. Új emeletes házak sorakoznak egymás után. Egy, kettő, három... sok. Kívülről még nem látszik, hogy ezekben laknak, de egy-két füstölő kémény arról tanúskodik: itt már emberek élnek.

Az egyik házból csinos kis-lány lép ki. Túsarkú cipőjével óvatosan lépked, fix-pontot keres, mert a sártergerben még a félcipő is el-süllyed.

— Itt lakik? — szólítom meg.

— Igen — válaszolt, s már invitál is az új házba. Az építkezés jellegzetes festék, olaj és mészlakata átható.

A Blaha Lujza utca 6. számú ház földszinti lakásában vagyunk. Az itt lakók csak az egyik szobát vették igénybe, mert csak részleges be-költözési engedélyük van.

— Édesanyám, Pálóczi Gyuláné lakása ez — mondja a csinos bölcsészhallgató, Gabriella.

Azután arról beszél, hogy három éve tanul Szegeden, édesanyja és nagymamája Tolnán él. Ott volt házuk, de együtt akar élni a kis család, ezért most a társasház építési akcióval teremtettek új otthont Szegeden. Egyelőre az albérlételekkel költözött ide Gabriella és barátnője, tavasszal jön a nagymama meg az édesanya.

— Nagyon hiányzik a víz, a csatorna, meg a jó út — mondja Pálóczi Gabriella, de már így is jobb, mint albérlésben. Igazi otthonunk van.

▲ Újabb házak

A ház másik két lakóját nem találtuk otthon. Fodor László ideiglenesen rajzszóggal rögzítette névjegyét új otthona ajtajára. Pecok János pedig a villanyszámla-beszédével levelez.

A Blaha Lujza utca 4. számú ház egyik lakásába is be-költöztek már ideiglenesen a lakók, Száva Ernő egyelőre gyermekeinek — lányának és vejének — biztosít itt kényelmes lakást. A fiatal házaspár elmondja, hogy na-

gyon örülnek új otthonuknak, 600 forintos albérlételekkel költöztek ide.

Kopasz Ferenc, a Szegedi Építőipari Ktsz. művezetője elmondja, hogy szövetkeztük építi a Blaha Lujza utcai társasházakat. A határ-idők szerint tavaly öt házat kellett átadni. E kötelezett-ségüknek eleget is tettek. A többi — a huszat — pedig idén szeptemberben adják át rendeltetésének. Telen is dolgoztak az építők, a bel-ső munkákat végezték.

▲ Közművesítés

Most, hogy javult az idő, megszállták az új utcát. A ktsz hat brigádjának 40 szak-embere dolgozik itt. Négy közműves, egy ács és egy el-helyezőbrigád.

Az I. kerületi tanács gondoskodik az új utca lakóiról. Az utca végén épül az új üz-letház. A Bérkert utcában pe-dig nemrég adták át ren-deltetésének a szolgáltató há-zat, ez is a környék lakóinak kényelmét szolgálja.

László Iván, az I. kerületi tanács építési és közlekedé-si osztályának vezetője el-mondja, hogy a közművesí-tés sem késik sokáig. A ta-nács a munkát megrendelte a városgazdálkodási vállalat-nál. Ha jó idő lesz, azonnal munkához fognak, utat és gyalogjárda-t, valamint csa-tornát építenek itt.

H. Zs.

A BAJOK FORRÁSA

Zárszámadás után két gyenge tsz-ben

A múlt év végén nagy-arányú vizsgálatot tartott a Csongrád megyei Népi Ellenőrzési Bizottság a ruzsai tsz-ekben. A vizsgálat ered-ményéből már akkor megál-lapítható volt, hogy melyik tsz milyen eredménnyel zárja az esztendőt. Most már bizonyos, hogy a Szivárvány Tsz 351 ezer, a Népszabad-ság Tsz pedig 627 ezer forint mérleghiányt »produkált«.

A tanácselnök véleménye

Mi okozta a mérleghiányt? Crappan János, a községi tanács vb elnöke így sum-mázta erről véleményét:

— A Szivárvány Tsz-ben mintha túlosztottak volna a jövedelemből. Egy mun-kaegység értéke 38 forint volt, a fel nem osztható szö-vetkezeti alap pedig csupán 200 ezer forinttal gyarapo-dott. A mérleghiány okát elsősorban a rossz vezeté-sben kell keresni.

Kispál György, a Szivár-vány Tsz elnöke mást mond: »Az új telepítésű szőlőkben és gyümölcsösökben a keze-lési költséget — 278 ezer fo-rintot — jövedelemnek ter-vezte a bank«.

Aztán sorolta tovább a véleményét:

— Nem volt takarmá-nyunk, s emiatt a hizónak szánt süldőket, libákat idő előtt eladtuk. Ez a megszo-rueltságunk több ezer forin-tot húzott ki a zsebünkből. Sajnos, gépjávitásokra is többet kellett fordítanunk a

tervezetnél. 48 ezer forint földjáraadék is terhel ben-nünket, még az 1962-es év-ről, úgyszintén két évi búza-adóval is elmaradtunk. Ez a mérleghiány oka.

Mennyi alma termett?

A Népszabadság Tsz-ben izgalmasabb feleletet kap-tunk. Németh Ferenc párt-titkár azt újságolta, hogy meghatározatlan időre »sza-badságolták« Tóth Ferenc el-nököt. Nyilvánvalóan új el-nököt választanak majd. Be-vételi tervét ez a tsz nem teljesítette. Még most a népi ellenőrzési vizsgálat után több hónapra sem tudják, hogy tulajdonképpen mennyi almájuk termett. Egy mun-kaegység értéke 3.57 forint. Az egy tagra eső jövedelem 5102 forint, noha 4616 forin-tot terveztek.

S ki felel, vagy kinek kell felelnie a termés kiesésekért?

— A munkák kezdetén minden rendben volt. A be-takarításakor, illetve az érté-kesítéskor jöttek a hibák — mondja a párttitkár. — A szállításokért viszont Tan-dari Szilveszter brigádeze-tőt kellene felelősségre von-ni.

Ezt kinek kellett volna megtenni?

— A tsz elnökének.

S megtette?

Akik a piacra jártak

— Nem. Hogy ez miért maradt el, nem is kérdez-tük meg. Az árakat értéke-síteni Tóth Ferenc felesége is eljárt az autóval. Azt mondják azért, hogy a saját árúját értékesítse.

Ki volt a kocskisérő?

L. F.

— Császár János, de állító-lag csak rakodott. Az ő sze-me be volt kötve két-három nagyfröccsel. Neki viszont itt lett volna a helye, mert nem kocskisérőként, hanem kovácmesterként került ide. A lovak azért maradtak va-salatlanul, mert ő eljárt a szállításokkal. Tisztán látni a népi ellenőrök sem tudtak itt hát még mi?

És a pártszervezet? Az sem vett észre semmit?

— Az ellenőrző bizottság jelentésével mindig találko-ztunk. A következménnyel, az elintézésrel viszont sohasem. Arról nincs semmi bizonyíték, dokumentum, hogy a bajok forrását fölfedték volna.

Egyetértés vagy önkritika?

A párttitkár válaszával láthatóan egyetértenek a je-lenlevők — Szabó Imre ag-ronómus és Pálfi István fő-könyvelő —, mert nem szol-nak közbe. Vagy ebben a hallgatásban az is benne van, hogy évközben sok hi-baforrást maguk is meg-szűntethettek volna? Annyi bizonyos, hogy a ruzsai Népszabadság Tsz-ben ebben az esztendőben már minden másképpen lesz, mint eddig.

A párttitkár ezzel köszönt el tőlünk:

Több határozatot hoztunk annak érdekében, hogy az egész gazdaságot rendes ke-rekvágásba vigyük. Gondolom, hogy a határozatok meg is valósulnak majd. Rajtunk is múlik minden.

Szegediek szerepe a hézagatlan sínhegesztésben

A korszerű vasúti pályák fejlődésének útja a hosszúsi-nesítés, s ennek végső foka a hézag nélküli vágányok megteremtése. A sínhegesztés azonban különleges mű-szaki feladatokat ró a kérdés megoldásával foglalkozó újtókra. A KGST vasúti szek-ciója éppen ezért a közel-múltban napirendjére tűzte ezt a problémát is.

A hézag nélküli sín he-gesztésének megoldásában — amint az Újtók Lapja feb-ruár 25-i számában olvassuk — két szegedi vasutas mű-

szaki dolgozónak volt jelen-tős szerepe. »Az ide vonat-kozó megoldások többsége Lapis Péter szegedi MÁV fő-mérnök nevéhez fűződik. Újtó-saival a világviszonylatban 83 országban alkalmazott Goldschmidt-féle eljárást tö-kéletesítette és kidolgozta az egymás mellett végrehajtott, ún. ikerhegesztések módsze-rét. Az újfajta hegesztéshez azonban újfajta szerszámokra is szükség volt. Hogy ezek megszülettek, az Füle Antal szegedi MÁV-technikusnak köszönhető.«

Könyves László